Ukrainian Catholic Youth Organization

ЮНАЦТВО

YOUTH

ЛИПЕНЬ - СЕРПЕНЬ, 1949
JULY - AUGUST, 1949
Рік V. Ч. 7-8 — Vol. V. No. 7-8

ЮНАЦТВО — Домініяльний орган Українського Католицького Юнацтва.

Виходить раз у місяць.
Річна передплата $1.00.

Адреса Управи й Редакції:

YOUTH, 8317 - 105th Street,
Edmonton, Alberta.

YOUTH — Official Organ of the Ukrainian Catholic Youth in Canada.

Published monthly.
Subscription $1.00 per year.

Address of Manager and Editor:

YOUTH, 8317 - 105th Street,
Edmonton, Alberta.

Authorized as second-class mail, Post Office Department, Ottawa.

The U.C.Y. BUTTON IS READY!

The beautiful U. C. Y. Button, for which you've waited so long, is at last ready — and is now being distributed. Every U. C. Y. member should order this Button immediately. So place a dollar in an envelope and send for your Button. You will be proud of it!

The address is:

UKRAINIAN CATHOLIC YOUTH OF CANADA
c/o 721 Burrows Avenue,
Winnipeg, Manitoba.

Читайте Українську Католицьку Пресу

"УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ", тижневик, коштує $2.50 на рік, адреса:
"Ukrainian News", 9620 - 109th Ave., Edmonton, Alta.

"БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ", двотижневник, коштує $1.50 на рік, адреса:
"The Future of the Nation", 49 Kennedy St., Winnipeg, Man.

"СВІТЛО", двотижневник, коштує $1.00 на рік, адреса:
"The Light", Mundare, Alberta.

"ГОЛОС СПАСИТЕЛЯ", місячник, коштує $1.50 на рік, адреса:
"Redeemer's Voice", Catherine St., Yorkton, Sask.

"ЮНАЦТВО", місячник, орган У. К. Ю., коштує $1.00 на рік, адреса:
"The Youth", 8317 - 105th St., Edmonton, Alta.

(УКПСлужба)

ALBERTA PRINTING CO., 10355 - 96 STREET, EDMONTON

ЮНАЦТВО
YOUTH

Рік V. Число 7-8. Едмонтон, Алберта Липень-Серпень, 1949.

ON YOUR VACATION

You will soon be planning your holidays. Perhaps you will go to the mountains, to some resort or out into the country where you will forget your daily worries. Thousands of others will do that.

You will be enjoying the fresh air, the beautiful skies at sunrise and sunset, and admiring the beauty of sceneries and the power of nature. Remember that God has created that beautiful nature and amongst all other sentiments of joy, wonder and admiration, give praise to God in the words of the Psalmist: "How great are thy works, O Lord! Thou hast made all things in wisdom; the earth is filled with thy riches."

— Psalm 103.

A holiday is meant to reinforce your dwindling energies, to inspire you with enthusiasm and spirit for another year of hard work. It must strengthen your physical and mental powers but by no means may it weaken your spiritual powers, your sense of duty and religion. Giving a holiday to your body does not by any means imply giving a holiday to the practise of Christian virtues.

If you are a boy or a group of boys remember that wherever you go, politeness and courtesy must characterize you. Show respect to other people, particularly to elders. Bear it in mind, that wherever you go, you are representing the town and place you come from, and the people will judge those back home by your behaviour. So even though you are out for a holiday, always be chivalrous and a good Catholic gentleman.

If you are a girl or a group of girls, modesty should accompany you everywhere. Don't be too eager to make "dates" with strangers. If necessary, play safe; take another girl along. If strangers offer liquor, distrust them, avoid their company, even though they insist under the pretext of being sociable. It is not with good intentions that they do that. Respect yourself and others will respect you.

You may be out with your parents. Don't be ashamed of them. Give them every possible assistance that they also enjoy themselves, particularly when they are elderly. This may cost you a little sacrifice, however they deserve that from you.

Above all remember that as Catholics you are not exempted from your obligation of hearing Mass on Sundays and days of obligation, even when you are out for a holiday. If a church of our rite is not available, go to the nearest Roman Catholic church. God will welcome you there also.

You will have had a pleasant holiday only when you come back home refreshed both physically and mentally and have not lost any of your Christian virtues.

Що Робитимеш по Вакаціях?

Питав вже я не одного хлопця, не одної дівчини таке питання. І різно відповідали. Та ніхто не згадав про одну справу й мені прийшов сумнів, чи про неї знає наша молодь.

Ніхто не сказав, що піде на **священика,** на **сестру**. . . Цікаво чому? Таж священиків так мало! Нема кому обслужити людей так, як цего люди собі бажають і домагаються.

Потреба Місіонарів, Провідників, Організаторів, Проповідників, Парохів! Деж їх взяти?

Потреба ревних, працьовитих і покірних Сестер, щоб вчили дітей, вели сиротинці, опікувались старцями, хорими, тощо. Деж їх взяти?

З поміж тебе, дорога молоде. Христос кличе до себе. З поміж тебе мають вийти ті ревні працівники у Христовім винограднику.

Слухай голосу Христа, що ковтає до твого серця і кличе тебе — запрошує тебе занятись цею взнеслою працею над спасенням безсмертних душ, за котрих Він кров свою пролив.

Чи будеш опиратись Його голосові? Чи відкинеш Його запрошення стати щасливим?

Чи слухатимеш нерозумних порад людей, що тебе пробують відстрашити, бо хочуть, щоб ти став їх зятем, або невісткою? Коли чуємо Божий голос кажім:

Я йду вчитись на священика. Я буду сестрою, та працювати над спасенням душ.

Праця

Закон праці.

Ми всі на цьому світі підлягаємо законові праці. Як птиця сотворена до літання, так людина сотворена до праці. Так уже Господь Бог постановив у своїй відвічній премудрості. Він перших родичів поставив на землі, в раю, щоб вони її "управляли й доглядали". (Бит. 11:15). З цих слів виглядає, що людина з хвилиною свого існування на землі підлягала законові праці. Нічого не можливо було осягнути на землі, хіба тільки трудом, змаганнями. Одначе ця праця мала бути для людини приємністю, конечною умовиною людського життя.

По упадку перших родичів той загальний закон праці став також законом покути. "В поті чола твого будеш їсти хліб твій." (Бит. 111:5). Це вирок, яким Господь Бог зазначив, що праця, яка мала бути приємністю для людей, тепер стала наче покутою за непослух супроти Господа Бога. Тому замолоду мусимо собі здавати справу з того, що все своє життя мусимо працювати, бо поперше це є закон природний, а по друге, що це заразом покута за непослух перших родичів.

Фальшиві погляди

Є багато людей, які бояться або уникають праці. Вони завсіди мріють про легке життя, вигоди, багатства — і щоб усе те мати без труду, без всякого зусилля з їхньої сторони. Це фальшивий погляд на життя, це й неможливе, бо ми всі на землі підлягаємо законові праці.

Деякі уважають за працю тільки працю фізичну, як обробляти поле, працювати в копальні чи фабриці, а вже вчитися, писати, працювати в бюрі і т. д. — то вже в них не заслуговує на назву праці. Це також фаль-

шивий погляд. Треба знати, що працювати умом нераз багато тяжше, як працювати руками.

Порядок.

В наших зайняттях треба мати якийсь порядок. Не вільно позволяти на те, щоб зайняття другорядне перешкоджало першорядному, або зайняття доводили до занедбання наших обовязків. Або щоб земські справи були причиною занедбання справ релігійних, справ нашої душі.

На першому місці в нашому житті повинні стояти справи Божі, справи нашої душі. Отже не вільно опустити Службу Божу тому, що їдемо на "біч", на "гуд тайм", або тому, що попереднього дня був хтось на танці чи на весіллі. Якщо так буває, то вже є перевернення порядку.

Якщо хтось ходить до школи, то перше зайняття його є вчитися. Нерозумно булоб читати книжки які не мають нічого спільного зі школою, хіба що ми відповіли вимогам нашого вчителя. На першому місці завсіди повинна бути школа, а опісля інша лектура, чи прогулька.

Так само і в інших зайняттях. На першому місці повинні ми ставити ті, що їх маємо виконати з обовязку, опісля ті, що є корисні, приємні і т. д. Тільки тоді будемо мати задоволення в житті, коли збережемо порядок у нашій праці. І тільки тоді будуть нас люди поважати.

Привикати замолоду.

До праці треба привикати замолоду. Треба собі здати справу з того, що без змагання з нашої сторони ми нічого не можемо осягнути. Особливо треба замолоду виробити собі засаду, що першорядні зайняття в нашому житті повинні бути на першому місці, а другорядні зайняття на другому місці. Наше будуче життя по засадам, виробленним замолоду, буде або успішне, або завсіди будемо мати невдачі.

Також замолоду треба привикати, щоб нічого не лишати нескінченим. До якої справи ми не заберемося, треба її довести до кінця. Ніщо не принесе нам більше несмаку в нашому житті, як нескінчене діло. І навпаки: ніщо більшого задоволення, як переведення справи до кінця.

За "Фенсом" Трава Зеленіша . . .

Так говорять старші люди. І це справедлива правда. Не помиляються старші люди бо неодне бачили, чули, пережили. Тому треба від старших вчитися практики.

Я переконався про правдивість тих змістових слів і хочу поділитись з читачами "Юнацтва" сумною дійсністю, то лекше мені стане на серці, бо несумніваюсь, що може хтось скористає.

* * * * *

"То ти, Ганю, тепер в Едмонтоні?"
"Yes, Father."
"Щож ти робиш тут?"
"In Buffalo Cafe."
"Де мешкаєш?"
"South Edmonton."
"До церкви ходиш?"
"Yes, Father."
"Котрої?"
"Knox Church."

“Ох! А то чому? — Таж ти католичка!”

“Yes! But my friend goes there and I go with her.”

Ось і маєш. Недавно приїхала до Едмонтону, а вже свою мову забула, роботу у “відповідному” місці знайшла, церкви відріклась, бо її приятелька там йде. Ось маєш свідомість національну й релігійну, та характер. Чому вона свою приятельку до своєї церкви не запровадила?

За фенсом трава зеленіша. . . .

* * * * *

“Десь тебе на зборах УКЮ не видно? Таж ти була головою в дома!”

“Yes! Я ходжу, але до Sacred Heart. Я там належу.”

“Чому?”

“Вони хочуть, щоб до них належати.”

“А ми хочемо, щоб ти належала до УКЮ!”

“Я вже там зачала, а тепер нефайно лишати.”

Ось розум. . . зробить дурницю, запхаєсь до чужих і вже встидаєсь їх покинути, бо нефайно! А своє лишати, то файно, то розумно, то спорт.

Від таких національних калік, що не розуміють свого походження і всюди будуть робити все, тільки не в себе, сохрани нас Господи!

За фенсом трава зеленіша. . . .

* * * * *

“Прийди, Ганю, на пробу співу. Ми зачали хор УКЮ і вчимось співати Службу Божу на Савт Сайд в Едмонтоні.”

“Я не маю часу.”

“Чому?”

“Я вже належу до другого хору.”

“Якого?”

“Та одна жінка має хор дівчат і я там вже належу.”

Дуже гарно! Українська дівчина вже належить до англійського хору і не має часу.

Обходимось без неї і без втрати, але таке почути, то можна удар серця дістати. На англійське є час, гроші і охота, а на своє нема. А чи вона одна з так перекрученою головою? На жаль є їх забагато.

За фенсом трава зеленіша. . . .

* * * * *

Десь не видно нашої Оленки в церкві? Треба зателефонувати, чи не виїхала може до себе.

“Ти ще знаходишся в Едмонтоні?”

“Yes, Father.”

“Чому не видно тебе в церкві, ні на зборах, ні між нашою молодю?”

“Я в косцьолі граю і співаю і не можу прийти.”

“А то яким правом?”

“Та я в церкві не розумію, а там розумію.”

Десь так скоро навчилась латини й вже розуміє. От головка!

Що не розуміє, то правду каже; але нехай не додає, що в церкві не розуміє. Це груба неправда! В себе не мала часу, не мала голосу, не могла, а там вже знайшлось, бо то вже “біг шот!” Цілий косцьол від неї залежить. А чужинці в очі хвалять, а поза очі радятьсі, як її позбутися. А її здається, що. . . . !

За фенсом трава зеленіша. . . .

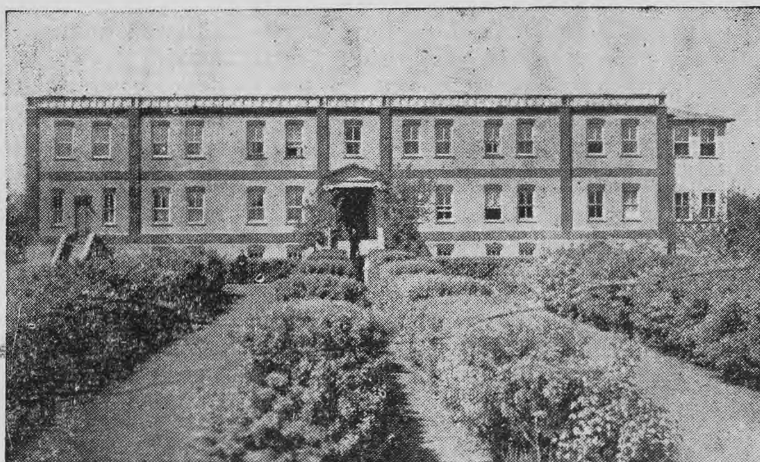
* * * * * *

Цікаво чи зрозуміють наші хлопці і дівчата, що в себе таки найліпше, бо це наш релігійний і національний обовязок. Чи перестанемо бути слугами, а станемо своїми панами в своїй церкві, в своїй організації, в своїм народнім домі, між своєю Українською Молоддю?

Не скачім за фенс, бо загинемо, як другі вже згинули й рятунку не було.

о. С. Курило, ЧСВВ.

BOYS! A CHANCE IN A LIFETIME!

Mundare Novitiate — the New Home you will like

Many times young boys ask themselves these simple, but very important questions: "What shall I be?" "What will I do?" .... Yes, every young lad has his dreams, desires and ambitions. One wants to become a policeman, another a cowboy, an aviator, a statesman. But it really is difficult to choose the right line, the occupation you will like.

My Friend! Did you start thinking seriously of becoming great in life? Do you wish to work for your Church, for the good of your people? Is it your desire to do much for your fellow-men? Do you want your parents, friends and relatives to be proud of you? Do you wish to be higher in position than your pals with whom you went to school? Do you want to work for God and for the good of souls? If so —

Now is the time to decide! Today your chance has come! The Basilian Fathers are willing to give a helping hand to all ambitious boys who would want to become leaders.

We accept young boys with Public School, High School or with University standing and help them on their way up. You wouldn't have to worry over your board, room, tuition fees, laundry, school books, or any other items. Here all these are absolutely FREE.

You may enter to study for the Holy Priesthood, or if you wish to become a lay-brother, you may joyfully serve God in any rank you yourself will choose.

If you wish to become a priest, you will spend your Novitiate at Mundare, Alberta; then a few years at a College in Toronto, where you will be graduated; finally you will take up philosophy and Theology at New York. Every Basilian priest is a man of experience.

If you wish to be a lay-brother, you can pick out any of the following occupations: You may be a pressman, bookbinder, linotypist, printer, stenographer, bookkeeper, filing-clerk, mechanic, chauffeur, tailor, carpenter, architect, cook, gardener, choir director, sacristan, etc. ... Your life shall be a happy one and well occupied for the glory of God, for the welfare of our people, and it shall be a victory over all evil. So —

Do not delay! Apply today! For further information write to:

THE REVEREND MASTER OF NOVICES
Mundare, Alberta.

Найбільші Добродії Юнацтва

Впр. о. Евген Білик, ЧСВВ. — Безсумніву, що найбільшим добродієм нашого органу "Юнацтво" є наш тихий і працьовитий редактор о. Евген Білик, ЧСВВ. Крім своїх шістьох парохій зовсім безкорисно працює пером і так гарно і приступно, та вміло редаґує нашу ґазетку, що її залюбки читають не тільки члени УКЮ, але й інші. Пізнай, дорога молоде, свого найбільшого приятеля, та поможи молодому о. редакторові. Будь вдячна, що даром працює для тебе, та заяви йому свою вдячність дописами, відновою своєї передплати, жертвами, придбанням нових передплатників.

Ми від себе ґратулюємо о. редакторові "Юнацтва" за неоцінену працю і бажаємо великих успіхів.

* * * * *

Преп. Брат Методій Козяк, ЧБХШ. — Хто не бачив, не чув, не читав про Бр. Методія? Хто не читав його змістових статтей? Хіба той, що не був на Курсах УКЮ, або не читає "Юнацтва". Де молодь, де добро й виховання молоді, там Брат Методій живий, веселий, готовий помогти. Брат Методій належить до найбільших приятелів "Юнацтва".

Найперше здається читає "Юнацтво", дописує, говорить, поширює, і збирає передплатників. В Колеґії св. Йосифа в Йорктоні, він минулого року приєднав понад сотні передплат між студентами. Цього року в Колеґії є 65 передплатників. Тому властю нам даною хочемо на сторінках нашого цінного "Юнацтва" зложити Бр. Методієві юнацькі побажання, а його молодий вік продовжити до сто літ, бо таких людий оцінити не можна.

Не тільки Бр. Методій але вся родина п-ва Козяків і їх діти є передплатниками "Юнацтва".

Честь належиться п. Григорієві Козякові, батькові численної і примірної родини, що тепер живе в Едмонтоні і кожного ранку служить і співає в церкві св. Василія. Батько може бути гордий, що таких дітей виховав.

* * * * *

Впр. о. Севастіян Курило, ЧСВВ. — Може є ще хто поза Албертою, що не знає Провідника УКЮ в Алберті, Директора Виховних Інститутів в Едмонтоні, Місіонаря. Замало місця вичисляти працю і зайняття цего приятеля "Юнацтва". Де збори, де зїзд УКЮ, там Бр. Методій з Йорктону, а о. С. Курило з Едмонтону їдуть з промовами, порадою, заохотою. А все з думкою про УКЮ і його орган "Юнацтво". Вистарчить переглянути це число "Юнацтва" щоб переконатись, що він належить до приятелів і вихователів молоді, та добродіїв "Юнацтва". Можемо з підчеркненням сказати: "Хочете мати в себе успішні реколекції молоді, то вдайтесь до о. С. Курили, Ч.С.В.В., бо де о. Курило, там вся молодь і успіх. Однак радимо вам: якщо не любите жертвувати на добрі ціли, то грошей не беріть з собою, бо о. Курилові самі принесете і незтяметесь, а "Юнацтво" напевно найбільше скористає."

* * * * *

о. Д. Джиґолик, ЧСВВ. — Великий ростом, сильний, працьовитий, з золотим серцем, для молоді зробить все. Де є на парохії, то там молодь зорганізована, передплачує "Юнацтво" і читає. І тепер в Едмонтоні помагає о. редакторові маючи на увазі добро УКЮ. Де о. Джиґолик, там збори УКЮ, окружні зїзди, реколекції. Одним словом порядок і праця.

* * * *

о. Б. Слобода, ЧСВВ., Ванкувер. — Парох великої парохії. Передше

був у Вінніпеґу й обслугував Трансконську парохію. Диріґент, орґанізатор і провідник УКЮ. Належав до чвірки, що започаткувала Курси УКЮ. Його не можна було не зачислити до найбільших добродіїв УКЮ і його орґану, бо молодь в Манітобі, Саскачевані й Алберті напевно цього домагалисьби. Сподіємось, що в недовзі будемо посилати осібний мішок з "Юнацтвом" до Ванкуверу.

* * * * *

Всеч. о. Фірман, Торонто. — Парох східного Торонта. Диріґент, музикант, провідник і приятель молоді. Лєктор, ініціятор Курсів в Саскатуні. Тепер в Торонті, як довідуємось з достовірних джерел, вже приготовляє велику несподіванку для "Юнацтва."

Бажаємо успіхів і пересилаємо юнацький привіт.

* * * * *

Всеч. о. Дзюрман. — Малий чоловік, але творить великі діла в Східній Конаді. Успішний зїзд УКЮ — приготовив о. Дзюрман! Замкнені реколєкції — зачав о. Дзюрман! Літну оселю — той самий! Відданий і ревний священик і приятель молоді. Скоро прийде на парохію, а вже ціла ліста нових передплатників "Юнацтва", й сам передплачує пять чисел, щоб мав що показати молодим.

Журиться і гризеться поступом і добром У.К.Ю. Йому до помочі служить п. Кміта й пише до редакції "Юнацтва" та займається передплатами. Таких добродіїв варта мати й шанувати. Всеч. о. Дзюрманові бажаємо ще більших успіхів в праці над вихованням молоді.

* * * * *

Пан Володимир Прихідко, Торонто. — Далеко віддалений, але духом коло "Юнацтва". Розуміє добре, що "Юнацтво" це орган УКЮ в Канаді і при всякій нагоді збирає передплатників. Не переставай, але продовжай гарне діло!

* * * * *

Пані Анастазія Біловус, Вен Дайк, Мішиген. — Одинока добродійка зі старших пань, що інтересується живо "Юнацтвом". Передплачує сама для других, збирає передплатників і пише часто до "Юнацтва" гарні листи заохоти. Честь такій матері! Варта й іншим матерям цею справою заціковитись і передплачувати "Юнацтво" принаймні своїм дітям.

* * * * *

Марія Бойчук, Ванкувер. — Молода, гарна й ідейна дівчина. Дбає не тільки про себе, але й за "Юнацтво" не забуває. На фонд переслала від себе $17.00 і прислала нових передплатників. Запрошує читачів "Юнацтва" на вакації до Ванкуверу. В нашій церкві її побачите.

* * * * *

Марія Фірман, Портеж Ла Прирі. — Бувша секретарка УКЮ в Саскатуні. Тепер в дома й довший час нема вістки. Певно що може замуж вийшла й звязана домашними вузлами. Це лише здогад, але може бути правдивий. Просимо дати верифікацію в даній справі, бо хочемо знати, як добродії "Юнацтва" проживають.

* * * * *

Іван Новосад, секретар Централі. — Понад сили працює, не забуває за "Юнацтво". Часто присилає лісти передплатників, що їх при нагоді збирає. "Юнацтво вдячне п. Новосадові за співпрацю.

* * * * *

П-на. Ірина Михасів, замешкана у Вонда, Саск. — Молоденька, ідейна юначка. Бр. Методієві була дана власть коронувати її королевою карнавалу минулої осени в Саскатуні. Щиро працює для "Юнацтва". Може внедовзі знову буде коронована славою і честію. . .

* * * * *

П-на. Катерина Савчук, Транскона, Ман. — Учасниця Курсів в Едмонтоні. Працює ревно для "Юнацтва". Гарбатку зробила в своїм домі і приєднує передплатників. Незадовго здається втратимо добродійку "Юнацтва", або ще одного помічника матимемо. Щасть Боже!

* * * * *

? ? ? ? ?. — Тут місце для Тебе, що також маєш нагоду стати добродієм "Юнацтва". В кожній парохії в Канаді бодай одна — один. Коли так станеться, то "Юнацтво" буде в руках всеї нашої молоді, в кожній хаті. Вміймо завзято працювати для своєї організації, своєї справи, своєї слави й свого власного добра. Хто слідуючий запише своє імя на сторінках "Юнацтва"?

За Пров. Заряд Алберти,
Йосифа Байдужа,
секретарка.

Going My Way?

By Brother S. Methodius F.S.C.

COURTESY

Thursday evening, before the First Friday in May, a long line of penitents stretched and wiggled its way toward the confessional. And nobody likes to be the tip of the tail. One of the students, as anxious as anyone to have his confesion heard, noticed an elderly man and his wife approach the busy Tribunal of Mercy. **Courteously he stepped out of line to offer his place.** And his thoughtfulness so pleased the visiting couple, they spoke of it later to one of the Brothers.

Just to hear of the kindly act refreshed the Brother fully as much as a slick plunge into cool York Lake. He always likes to be told that the students are gentlemen.

But what of "those boors and ignoramuses who walked out of last night's performance, particularly when the singer had completed only a few of his numbers If they haven't the intelligence to enjoy singing, they should at least have the brains to sit through till the end or not come at all."

These words were written by a student and left on the same Brother's desk. They express, if strongly, the decent opinion and feeling of most St. Joe's men.

I am writing about these two incidents, because they are of value to every member of the Ukrainian Catholic Youth Organization. We should all try to smooth off the rough spots.

Courtesy is a natural virtue worth everyone's while. Like finishing first in a race, it spells accomplishment, is its own reward. **It expresses maturity, sacrifice, self-control.** It is never treason against fine training at home.

HUMILITY

Years ago another penitent, awaiting his turn at the Confessional, offered his place to a distinguished Chief Justice. The Justice, though grateful, promptly and firmly refused it. "All day I am judge in the courtroom, but now I am like you — just another prisoner at the bar of God's Mercy."

This anecdote in no way conflicts with the incident mentioned above. The student exemplified COURTESY; the Chief Justicer, HUMILITY.

All great men see themselves as they are, and bow down their will to the will of God.

Humility made Mary great. "My soul doth magnify the Lord," she said, "and my spirit hath rejoiced in God my Saviour. For He hath regarded the humility of His handmaid. Henceforth all generations shall call me blessed."

ANY PROOF?

The person who says: "I love you" is expected to back up his words by deeds. What sacrifices will he make for the loved one? What inconvenience will he endure? Will he give up his own pleasure and satisfaction to please the beloved?

The same test might be applied to all of us. We are Catholics. It is all very well to say that we love our Lord, that we appreciate His great love for us. But what are we doing to prove it? Are we receiving Him frequently in Holy Communion? It might inconvenience us a bit, but it would be a genuine proof that our love is real.

ДАРОМ ДІСТАНЕТЕ....

Дорога молоде! Перед нами велика будучність і відповідальність: Поле до праці ширше від широкого. Охоти й запалу багато, повні серця.

Бог, Церква, Нарід — це наш ідеал. Про це говоримо, пишемо і вщіплюємо в серця УКЮ.

Та є трудности, що нашу працю гамують. Все летимо проти вітру, пливемо на розбурханім морі. Тяжко, але і на дно спускатись не пасує. . .

Та чи знаєш, дорога молоде, що ми тепер з нашим "Юнацтвом" під водою, що ми задовжені? Дайте руку помочі, подайте шнур, але не з зелених, бо сині, червоняві й жовтяві сильніші і ними можна ліпше потягнути. Даром дістанете посвідку й велику подяку та від Бога надгороду.

Нам необхідно потрібно адресаря, що має коштувати около $500.00. Пошукуємо такого добродія, щоб нам справив таку несподіванку. Шукай і ти, а як знайдемо, то даром дістаненте адресар, бо "Юнацтво" ваше й адресар буде ваш.

Дайте наперед знати, щоб забагато адресарів не наслали. Наразі один вистарчить.

о. С. Курило, ЧСВВ.

You and Your Personality

Life, a Most Precious Thing

Although life is a struggle and this earth is a "valley of tears", all people agree that life has in itself much charm and is of great value to those who understand what it means to LIVE.

Once we were born we have no choice to live or not to live. Our unspeakable aspirations spontaneously stir our spirit to something great. The strongest instinct and desire within us is to get the most out of the one life we have. But unfortunately, many even highly intelligent individuals have wasted their lives just because they have mistaken their live's work by mistaking their own tendencies and capabilities, and by applying same the wrong way. Although all people of various walks of life have contempt for useless and wasted lives, many become victims of failure. Of all the problems and difficulties we have here below, till this day "TO LIVE AND TO BE HAPPY" remains our main problem.

People go for pleasures, they want to become rich, to be popular, they care for little things. But, as a fact, all riches, all talents and sciences put together are nothing in comparison to life which is based on moral principles and on the higher superstructure of our eternal fate. A small percentage come to a conclusion that complete success in life is based on these principles: know thyself, develop will-power, control yourself, mold your character, develop your personality, cultivate virtues, adopt good habits and hobbies, practise good manners, know your etiquette, etc. And only then you can be happy.

Yes, all psychologists agree with the idea that living a good life equals to living two lives. And we Catholics, who have a higher understanding of life, may add that a life based on good principles and modeled on Christ and His Saints is not only ideal and successful, but it leads to eternal happiness.

Inside and Outside Polish of Man

There are a few words in the entire lexicon so rich in meaning as that one term, "PERSONALITY". In a wider sense, personality designates not only the essential composition of body and soul, but also the whole individual who acts. It embraces his appearance, his manners, his habits, his likes and dislikes — everything, in fact, that can be ascribed to him.

We may define this noble quality of man thus: Personality is the power to attract, like the glitter of a diamond or the colors of a rainbow. It is a combination of all the attributes of an individual human being, which stamps a man as an unusual individual and the leader of his associates. These attributes are seen in the flash of the eye and the strength of the mouth; in the shapeliness of the foot and grace of the hand. They are felt in the richness of words and the melody of the voice; in the radiance of a smile and the sympathy of love. They are reflected in the sweetness of disposition and the sincerity of purpose; by the emotions of the heart and the influence of the will. They are expressed in the brilliance of the mind — and the splendor of its executions; in the integrity of the character and the nobility of the soul. Personality is the sum and the substance of magnetism of man.

In other words this quality may be developed. As a fact people change and become better or worse. The degree of man's perfection goes with self-development. Every man realizes that his personality is not as fine as he would like it to be. He knows too that he can develop it, if he is willing to improve. It is within our power to modify, change, develop, and perfect our attitudes of mind, our behaviour, our emotional reactions and the habits that fall under the competence of our will. The refined habits and developed attitudes integrate personality.

Cultural development of persaniality is not achieved over night. It is the result of much thought and insight, of careful planning, observing, studying, and above all of diligent, devoted and prayerful patterning upon good models. No, it is not the neatness of clothes, nor the weight or the height that constitutes this noble quality of man. Personality does not lie in a perfume bottle. It is the expression of all that we are in soul and body. There is no doubt that such qualities as personality, good character and good manners are the best factors of real success in life.

(May these few introductory thoughts on self-development arouse your interest and encourage you to read a whole series of articles on this same subject in the following issues of the "Youth").

Father Victor.

"Papa," said the doting mother, "Robert's teacher says he ought to have an encyclopedia."

"Encyclodepia, my eye," grumbled the father. "Let him walk to school like I did."

* * * *

Sambo and Rastus were having their supper. A large fly was buzzing around Sambo, and Rastus endeavored to shoo it away from his friend.

"What sort of uy am dat?" asked Sambo.

"Dat's a hoss-fly," replied Rastus. "Dey buzzes round jackasses mos'ly."

"Is you inferring Ah's a jackass?"

"Ah ain't inferrin' nothin'," replied Rastus, "but you can't fool dem hoss-flies."

GLEANER'S GLOSS *BY FATHER JO*

Two new arrivals from Europe got off the boat at Halifax. As they walked up the city blocks one of them stooped and picked up a quarter. They proceeded further down the street when the same lucky one noticed a dime on the sidewalk. Just as he bent down to claim it, the other one stopped him and said: "Leave it alone, Mike. Wait 'til we get to the pile."

* * * *

I don't suppose that any of us are really cruel at heart, but perhaps all of us have at least once taken a malicious bit of pleasure out of some "mistake" even though humorous in itself.

One of our fine little priests had just arrived from France. He got on the bus, paid his fare, and wondered why on earth he landed on the wrong side of the city when he definitely told the driver he wished to go to Bishop's Pa-la-ta.

* * * *

And then sometimes making "mistakes" comes in handy.

One of our venerable Fathers (very well known too) sat in the dining car of a fast continental. The waiter approached him quizzically. The old priest looked at him, and then said quietly and clearly in Ukrainian: "Davay meni yisteh!" The waiter understood. He was Ukrainian himself. In fact the cooks on the dining car were Ukrainian. He got service, and plenty of it.

Did you know that almost every one of our crack Canadian Fliers has a Ukrainian cook in the dining car? I've found out so — with pleasure and profit.

* * * *

One of our new arrivals, a youth, tried to explain how hard it was for him and others of his kind to get accustomed to the Canadian gallentry of our modern '49 young set — especially at the dances. His comparative description went on something like this:

At a public dance in the old country the young man first walked gingerly towards the lady of his choice. Then he made a respectful bow, and as his heels gave off the faintest suggestion of a click, asked whether madamoiselle would honor him by becoming his partner for the next waltz. But here things were entirely different. As you watched the shuffling dancers, one would suddenly hear a piercing whistle which would be followed by a piercing shriek, squeal, and a giggle. The amorous male of the species would then proceed to gallop after the fair responsive female, yank her out of the chair where she had unblushingly retreated, and with a demanding, not to be refused: "Hi babe, let's jive!", disappear with her in a flurry of flying feet, skirts, arrow socks, and frizzly mop heads. "You see," our new friend said, as he threw out his hands imploringly, "it is so strange."

* * * *

And here's a thought for this month. Did you know that priests like to be talked to? Some priests may be shy or have less personality than others, but yet everyone of them like to be approached. It is pleasing to him when you greet him in the street with a "Good morning, Father," and when you visit him with your problems.

Remember that every Catholic priest has received a highly specialized training that he may be of service to you. When you come forward with your greetings, questions, problems, or sorrows, you are in a way paying him a compliment. You are really saying: "I know that you have chosen a special life — a life which demands above all much sacrifice, because it is Christ's life. I fully appreciate the fact that you have chosen a vocation the primary purpose of which is to help me. I am very thankful." Such a compliment is a pat on the back for any priest. Sometimes he may even need it.

* * * *

A good book to read: "The Seven Storey Mountain," by Thomas Merton. This is an autobiography (something which is written about one's self) of a young man who lived a very wordly life but finally became a Trappist monk. The Trappist monasteries observe the strictest rule amongst the many religious orders and congregations. They are bound to keep a perpetual silence. The last part of the book is devoted to a description of life in a Trappist monastery. It's fun to read this and get this inside glimpse on Trappist life. Did you know that Trappist monasteries are filled with many great men, some of them world famous physicians, lawyers, scientists, psychoanalysts, journalists, as well as boxers, wrestlers, marines, cowboys and farmers. Many of these are converts from the Jewish and other religions. What is it that calls these men from an active life in the world to these silent retreats? Strange are the ways of God.

Two drillers sat down to eat their lunch. One began to unwrap a package some 18 inches long.

"What's that?" asked the other.

"My wife's away," said the first, "so I made myself a pie."

"A bit long, ain't it?" his friend asked.

"Long? Sure, it's long; it's rhubarb."

* * * *

"What time do you get up in summer?"

"As soon as the first ray of the sun comes in my window."

"Isn't that rather early?"

"No. My room faces the west."

Religious Persecution of the Ukrainian Catholic Church by the Communist Regimes of Europe

A brief informative memorandum submitted to the Government of Canada by the Ukrainian Catholic Council of Canada on behalf of the persecuted and martyred Ukrainian Greek-Catholic Church both in Western Ukraine and in the territories West of the Curzon Line.

1. Introductory Statement

Freedom-loving citizens of all countries welcome the news that the Christian and democratic conscience of the Western Democracies has been aroused to such an extent that these countries are beginning to demand that fair and impartial investigation be made into the brutal and evil suppression of civic and religious liberties by the totalitarian Communist regimes in Central and Eastern Europe. For many years evidence unmistakeably pointed to the certainty that many millions of freedom-loving citizens of the U.S.S.R. were incarcerated in concentration camps where they labored under unspeakably unjust living conditions, but the democratic and Christian conscience of the Western World never thundered out against this modern evil in unmistakeable and righteous indignation. One of the American labor organizations lately collected the evidence which we all knew or suspected, and protested vigorously against these twentieth century slave camps as if they were a new and sensational discovery. Religious persecution has been a basic feature of the Communist regimes, and this vicious suppression of religious freedom has been going on in the U.S.S.R. since their seizue of power in 1917. Again, the conscience of the Christian Democracies calmly accepted this as none of its business. Historial evidence is damning in its array of instances of religious persecution by the Soviet Regime, but it was not until 1949 that the Christian West began to voice vigorous protest against the religious persecution by the Communist East. The destruction of the Ukrainian Catholic Church in West-Ukraine in 1945-1947, when its metropolitan, seven bishops and about 2,000 priests were removed from the places where they performed their religious duties, deported and imprisoned...... and an enforced union was unjustly foisted upon the Ukrainian Catholics....... union with the Eastern Church of the Soviet Union.... all this brought vigorous protest from the Roman Catholic Church and from the Ukrainian Catholics, but the remainder of the Christian West remained largely silent.

The Ukrainian Catholic Council of Canada congratulates the Government of Canada on the vigorous and enlightened stand it has taken this year with respect to the latest Communist inroads on religious freedom, namely the unjust trial of Cardinal Mindszenty of Hungary and the Protestant clergy in Bulgaria. We are glad to know that our country has a last realized the gravity of the planned over-all attack on all religious and political freedom by these Communist regimes, and that it has joined with other Christian nations in requesting that the United Nations Organization investigate this series of flagrant violations of the commitments made by such countries as Jugo Slavia and Bulgaria and Roumania in their peace treaties and other international declarations.

This memorandum has been prepared in order to bring to the attention of our government examples of religious persecution visited upon the Ukrainian Catholics in Europe. The Ukrainian Catholic Council of Canada hopes that the information can be of some assistance to Canadian representatives when and if the matter is discussed at the Assembly of the United Nations Organization. We hope, too, that the U.N.O. will be able to institute an unbiased and fair investigation of these and other instances of civic and religious injustices, but that may be at best only a fond hope.

Because the muzzled and enslaved Ukrainian Catholic Church of West-Ukraine is unable to speak on its own behalf, the Ukrainian Catholic Council of Canada deems it to be its responsibility to make this brief presentation at this auspicious moment. It is the united voice of loyal Ukrainian Catholic Canadians who love and cherish liberty, who abhor and condemn the terrorism and the mockery of democracy now being perpetrated upon the many millions under Soviet domination, and who desire to strive with other brave men that human dignity be again respected through a renaissance of the moral community within the Natural Moral Order and the Christian Moral Sense.

2. Historical Overview

It should not be necessary to give any historical data concerning the latest developments in Ukraine. The world knows that the Ukrainians organized into an independent and autonomous republic under the Ukrainian Central Council in 1917. Internal political changes brought in two other forms of government in 1918, but the Ukrainian National Republic existed until 1921. Ukraine was then subdued and partitioned: Western Ukraine became part of newly-created Poland, the province of Ukrainian Bukowina was absorbed by Roumania, Carpatho-Ukraine became a province of Czecho-Slovakia, and the

remaining and more eastern Ukrainian territories were included in the U.S.S.R. as a "Ukrainian Socialist Soviet Republic."

Evidence proves that the Ukrainians lived an unhappy life under the domination of their overlords. A short period of relative freedom and great cultural activity in Soviet Ukraine was followed in the 1930's by a tyrannical suppression of the growing Ukrainian national consciousness and spirit because these interfered with the larger plans of the Communist state. There is ample evidence to show that the Ukrainian population suffered terribly from political and religious persecution from monster political trials, from an artificially created famine which will ever be a unerasable blot in the history of mankind, from mass deportations and mass imprisonment, and from brutal and dictatorial collectivization of the land. Nor were the Ukrainians happy under their Polish rulers, but here the very strained relations gradually normalized into a suspicious and unfriendly truce, with the Ukrainian minority concentrating on maintaining its national and religious identity through economic, cultural and religious organizations.

Then came the shattering events leading to the Second World War. When Czecho-Slovakia was partitioned by the famous Munich Pact of 1938, Carpatho-Ukraine received self government. Here the Ukrainians set up a short-lived and tiny independent Ukrainian Republic, which was soon attacked and destroyed by Hungary. When Poland was partitioned between Nazi Germany and Soviet Russia in 1939. Western Ukraine was occupied by the Soviet armies, and these Ukrainian lands were added to the Ukrainian Socialist Soviet Republic. The now-familiar "cooked-up" elections, the suppression of religious and political freedom, and the dictatorial collectivizations soon became a common feature of Ukrainian life in West-Ukraine. But in 1941, the Nazi armies made their lightning attack upon the Soviet Union, and the Ukrainian lands became a horrible battle ground which was successively overrun by the Nazi and the Red armies. In 1944 the Soviet armies drove the German armies back over these same Ukrainian lands, and the Communist regime of the Ukrainian Socialist Soviet Republic again imposed its iron will upon the Ukrainian population through religious persecution and all other accepted forms of dictatorial tyranny and subjugation. To-day, Ukraine is one, the Ukrainian Socialist Soviet Republic, a tragic land behind the famous "Iron Curtain" where every effort is being made to destroy the free and democratic spirit of a brave and gallant people, and where the cause of liberty is being kept alive by the heroic efforts of the Ukrainian Partisan Army.

3. Summary of Outstanding Examples of Religious Persecution of the Ukrainian Catholic Church

The preliminary attacks upon the Ukrainian Catholic Church were made when the Soviet armies occupied Western Ukraine after the collapse of Poland in 1939. The Communist occupants excluded the priests from all civic rights and privileges, and treated them as outcasts. Huge taxation burdens were placed upon the church property, and the church authorities were forbidden to collect donations in order to pay these unjust taxes. In this way it was hoped to be able to close the churches in a pseudo-legal manner. The faithful Ukrainian Catholics paid these crushing and illegal taxes for two years, collecting the money among themselves in utmost secrecy. The Soviet NKVD frequently arrested the clergy, and during their harsh imprisonment attempted to intimidate the clergy into forsaking their religion.

The Soviet authorities did not stop at these measures. Illegal arrests, deportation to unknown concentration camps, and inhuman treatment became the lot of the Ukrainian Catholic clergy.

Examples:

1. 1940 — N.K.V.D. arrested Rev. John Zhdan, spiritual adviser of the girls' Seminary of the Basilian Sisters in Lwiw. (Fr. Zhdan vanished, but news came in 1944 that he was in exile in a mining camp in North-Eastern Siberia, near Alaska).

2. 1940 — Rev. Horniatkevich and Rev. Menchinsky, teachers of religion in the secondary schools of Stanislawiw, were arrested and vanished. (Rev. Menchinsky may be in the Jaworzno concentration camp near Krakow).

3. 1940 — Rev. B. Popowich of the parish of Horodnytsia, was arrested and vanished.

4. Rev. Dr. Charyna was crucified to the wall of one of the prisons of Lwiw in 1941. (When the Soviet armies were retreating before the Nazis in 1941, they left prisons full of corpses of their former prisoners, murdered in a bestial manner).

(Continued in next issue)

A court official, after explaining the history of the American flag to a group of aliens seeking citizenship papers, asked one of them: "Tell me, what flies over the city hall?"

The alien blinked a minute. "Peejins!" he said victoriously.

* * * *

Just read about a Scotch doctor who had a patient with a temperature of 108. The doctor put him in the cellar to heat the building.

SOCIAL WHIRL

СПІЛЬНІ РЕКОЛЄКЦІЇ Й ОКРУЖНИЙ ЗЇЗД У.К.Ю.

Равнд Гил, Голден, Дейзленд, Коперник, Гей Лейк

З кожним роком молодь в Алберті не тільки поступає в організаційних справах, але також зауважується значний поступ в духовнім житті. Проявом цього є спільні реколєкції та зїзд, в яких взяла участь молодь з пятьох згаданих парохій. Молодь чимраз краще розуміє вартість духовного життя і це відбивається на кожнім її кроці.

В днях 16-19 червня УКЮ згаданих парохій відбуло тридневні реколєкції під проводом духовного провідника молоді в Алберті, Впр. о. С. Курили, ЧСВВ. Реколєкції були так уложені, що кожного вечера правився молебен до Серця Христового і голосилось дві духовні науки в іншій парохії. Відділ даної парохії витав у себе молодь з других околиць гостинним приняттям. В часі цього приняття о. Курило відповідав молоді на різні питання й труднощі, що їх щиро подавали учасники.

В послідний день всі учасники реколєкцій приступили до св. Тайн на Службі Божій, яку відспівала прекрасно молодь під проводом о. Місіонаря. Всьої молоді, що приступила до св. Причастя було около 150 осіб. В часі Служби Божої два члени УКЮ пішли з тацою на пресовий фонд "Юнацтва." Зібрані зложили їм на ту ціль $52.37. По відправі всі одержали папський відпуст і вдалися на приготований обід.

По обіді вся молодь взяла кілька знимок і опісля вернула до Народного Дому на спільні наради та послухати кілька промов. Першу довшу промову про скріплення організації УКЮ, про часопис "Юнацтво," про курси провідників та про працю над виробленням членів УКЮ, виголосив сам о. Курило. Провінціональна секретарка, п-на Йосифа Байдужа, дуже вміло представила молоді різні прикмети, що ними повинні всі члени УКЮ відзначатися. На закінчення була ще й промова про значіння та зберігання рідної мови серед молоді.

По вислуханні промов слідувала перерва, а по ній знова всі учасники зїзду вдалися до церкви, щоб подякувати Богові за гарний успіх. В тім намірені о. Місіонар відправив молебен до Пресв. Христового Серця. Відтак ще відправлено панахиду за померших родичів деяких членів У.К.Ю. та за всіх померших піонірів, що своїми трудами і жертвами збудували церкви, що в них тепер молодь збирається на молитву та духовні науки.

З розмов з учасниками реколєкцій та зїзду відразу було можна пізнати, що вони всі бажають знов мати нагоду відбути подібні реколєкції. Вони всі з великим захопленням слухали наук, хоч нераз вони були й довші. Не жалували вони труду ні видатків, щоб поїхати до других церков, хоч мусіли робити по 20, 30, а навіть і по 40 миль дороги. При пращанні молодь не могла надякуватись о. Місіонареви та просила, щоб знов колись зарядити подібне.

Це все свідчить про охоту молоді працювати над своєю душею та в своїй організації. Треба тільки їй стало помагати та давати нагоду. Треба конечно кожному відділові У.К.Ю. дати можність відбути хоч тридневні реколєкції, щоб всіх членів У.К.Ю. виробити на справді ідейних, надійних та добрих українців католиків.

Учасник.

КАЛМАР, АЛБЕРТА

Срібний ювілей супружого життя Григорія і Татіянни Карабаник

Наше українське католицьке юнацтво в Алберті вдячне парохіянам в околиці Калмар, що так щиро помагають нам видавати нашу ґазетку "Юнацтво." При кожній нагоді складають великі жертви на добрі цілі, особливо на піддержаняя У.К.Ю.

Дня 5-го червня діти, родина й сусіди п-ва Григорія і Татіянни Карабаник вшанували їх з приводу 25-ліття супружого життя.

Побажання в імени всіх, висказав Впр. о. С. Курило, ЧСВВ., наш парох, і вручив ювілятам дарунки.

До збірки заохотив і зібрав п. Михаїл Крупа $18.77. З того на "Українські Вісти" призначено $5.00, $13.77 на "Юнацтво."

Українське католицьке юнацтво в Алберті сердечно дякує всім жертводавцям а шановним ювілятам бажає ще много літ щасливого супружого життя.

СМОКІ ЛЕЙК, АЛБЕРТА

Новий відділ У.К.Ю.

Досіль не було в нас відділу, бо не було старшої молоді. Тепер ми підросли й хочемо належати й працювати зі всією українською католицькою молоддю в Канаді, а особливо в Західній Дієцезії під нашим головним проводом У.К.Ю.

В першій мірі витаємо й поздоровляємо всі відділи У.К.Ю. в Алберті.

За проводом нашого пароха Впр. о. Винника, ЧСВВ., ми зорґанізували дня 22-го травня новий відділ У.К.Ю. при парохії св. Онуфрія в Смокі Лейк.

Вибрано заряд до котрого ввійшли слідуючі члени:

Роман Заруцький — голова.
Олена Лащук — секретарка.
Евгеній Колодязьних — скарбник.
Розалія Заруцька — прес. референтка.
Ксеня Лащук — пятий член.

На зборах рішено скріпити свій відділ, приєднати всю молодь в наші ряди, провадити примірне католицьке життя. Також рішили приєднати якнайбільше передплатників Юнацтва.

Жертва на "Юнацтво"

Наші родичі хочуть нам помогти, бо з нагоди хрестин доньки Петра й Юлії Палійчук, Петрусі, зложили на орган У.К.Ю. "Юнацтво" $16.00. Нехай це буде поміч від нас на початку нашого існування. Передплати вишлемо пізніше.

Розалія Заруцька.

У. К. Ю. Алберти сердечно витає новий відділ в Смокі Лейк і бажає йому великих успіхів.

У.К.Ю. Алберти тішиться, що відразу піддержуєте свій орґан і що Ваші родичі Вам помагають.

КАЛМАР, АЛБЕРТА

Срібний Ювілей п-ва Теодора Федор

Діти, родина й сусіди вшанували п-во Федорів з нагоди 25-ліття супружого життя приємною несподіванкою.

В імени всіх привітав ювілятів і зложив побажання п. Юрій Шпіляк. Від гостей і родини вручено дорогоцінні дарунки.

До збірки на католицьку пресу заохотив п. Іван Іваниха, а п-ні Анна Гайдук зібрала $21.10. З того на "Юнацтво" призначено $10.00.

На Калмар при кожній нагоді радо й щиро жертвують на добрі цілі. Тому, що парохом в Калмар є Провідник У.К.Ю. в Алберті, то наш орґан "Юнацтво" завжди користає, бо й помочі потребує.

У.К.Ю. бажає шановним ювілятам в любові й згоді діждатись ще більше ювілеїв.

Спільні реколекції молоді У.К.Ю.

За проводом нашого пароха, Впр. о. С. Курили, ЧСВВ., ми відбули в днях 19-22 травня, спільні реколекції. Участь брала молодь з Калмар, Ледук і Торсбі. Кожного вечора збиралась молодь в іншій церкві на молебен, науки й відповіди на питання. (Question Box).

На закінчення реколекцій всі приступили до св. Тайн.

В неділю по спільнім св. Причастю відбулось спільне снідання, в часі якого промовляв Впр. о. Провідник, голова У. К. Ю. Алберти, п. Олекса Курило й голова У.К.Ю. півд. Едмонтону при Інститутах, п. Володимир Зазуля. Бесідники-гості в своїх промовах подали прикрасні вказівки нашій молоді про вартість релігії і конечність спільної праці в орґанізації У.К.Ю. всієї нашої української молоді.

Подяку о. Пароховi й гостям бесідникам від всіх учасників реколекцій зложив п. В. Совяк, голова У. К. Ю. в Калмар.

З приводу реколєкцій В. Совяк і Еленора Середа зібрали в церкві $45.00 на нашу ґазетку "Юнацтво."

Реколєкції це найкраща школа для нашої молоді, бо вона вчить любити Бога, свою церкву, свій нарід і характерно й чесно жити. Ми закликаємо молодь інших околиць йти нашими слідами й в себе відбути бодай тридневні реколєкції.

Несподіванка для родини Совяків

Дня 29-го травня, родина, сусіди й молодь У.К.Ю. зїхались до дому родини Совяків, щоб повитати їх в новій хаті.

Осьмеро цих дітей вже не мають батьків, але самі дають собі раду й в любові й згоді спільно працюють. Збудували красний дім і всі радо спішили, щоб зложити цим примірним дітям побажання і дарунки.

З цього приводу ґарне слово похвали й сердечні побажання висловив наш парох Впр. о. С. Курило ЧСВВ. Родина Совяків хоч без родичів, то завжди на відправі в церкві, часто приступають до св. Тайн, шестеро належить до відділу У. К. Ю. Щобільше троє належать до місцевого заряду УКЮ. Володимир, предсідатель; Алвіна, секретарка; а Маргарета, прес. референтка. Рівнож є діяльними членами парохії і при всякій нагоді незабувають за померлих своїх родичів. Родина Совяків може служити другим за приклад родинної згоди й любові та співпраці в дома й поза домом.

Присутні вручили їм цінні дарунки, за котрі найстарша з дівчат Анєлька, й Володимир (господар) щиро подякували.

Збіркою на "Юнацтво" занялась п-ні Каська Сікора, що її проголосив п. Теодор Ханас. Зібрано $14.00.

У.К.Ю. рівнож вітає своїх членів в новій хаті й бажає їм успіхів, щастя, здоровля і много Божих ласк.

Жертводавцям сердечне Спасибіг.

He: "Do you know Kipling?"
She: "I dunno, how d'ya kipple?"

ТОРСБІ, АЛБЕРТА

В нашім Торсбі є також відділ У.К.Ю. і поволі набирає більше членів і поваги. Сподіємось, що за проводом Впр. о. пароха С. Курили, ЧСВВ., дійдемо до бажаної цілі. Деякі члени брали участь в спільних реколекціях. Молоді в нашій околиці є багато й чимраз більше інтересується організаційним життям.

Дня 29-го травня в часі відправи Впр. о. Парох заголосили збірку на наш орган У.К.Ю. "Юнацтво." З тацою пішли панночки Павлик і Вергун і жертвенні парохіяни й гості скинули $27.81.

"Юнацтво" бажає відділові УКЮ в Торсбі великих успіхів, щоб вся молодь вступила в ряди нашої організації і була ідейною і діяльною релігійно й національно.

Жертводавцям щира подяка.

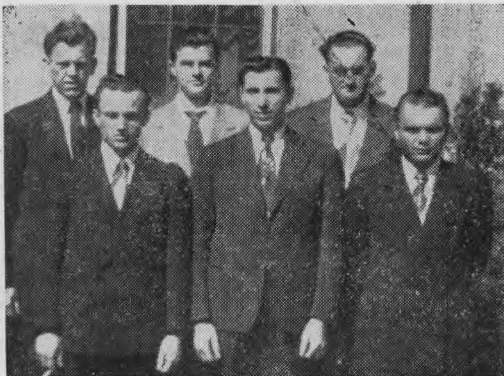
Едмонтон, південний

Відділ УКЮ в Савт Едмонтон при наших Інститутах зорганізував хор У.К.Ю. Хором провадить Директор Інститутів, о. С. Курило ЧСВВ.

Ми вже перенеслись до своєї церкви св. Василія і зможемо тепер краще розвинути працю У.К.Ю. при парохії.

Всю молодь в півд. Едмонтоні, або молодь, що приїзджає з фармів і замешкує в півд. Едмонтоні, радо повитаємо до нашого відділу й нашої парохії.

Наша церква в Савт Едмонтоні в дуже гарнім положенні коло Інституту св. Василія, два бльоки на північ від почти, себто на 105-ім стріті й 84-ім евеню.

ONTARIO

GRIMSBY, ONTARIO

Who has invented the executives in our Youth Leagues? They only tend to swipe away the best members from the Club! And here is a proof of the above statement: Our local youth had picked out a very energetic and hard-working lad, Walter Mazur,

Mr. and Mrs. Walter Mazur

The six boys who drove all the way to Hamilton from Sudbury to attend a Retreat.

From left to right, front row: Pete Korol, Myros Kmita, Bob Borys.

Back row: Pete Petreshen, Steve Kuziak, Pat Lukey.

These boys will do a lot to organize a retreat in Sudbury next year.

The Grimsby, Ont., U.C.Y. Club after the Communion Breakfast, May 1st, 1949. In the first row, from the left are: A delegate from Toronto; Rev. M. Daciuk, OSBM.; Rev. M. Hanas, OSBM.; Rev. Zayac; a delegate from Toronto, and Miss Mary Delay, local president.

for our president two years previously. And for his helping-hand another strenuous worker, Olga Buchko, was elected for our vice-president. And we had no kick against them. But, besides exerting their efforts for the good of our club, they worked as hard on the side-line, too, until their strenuous efforts matured enough to burst open in full bloom of undying love to each other, thus announcing the coming of their marriage.

And they were married on the 26th of February in our local church with great pomp. Imagine — three priests performed the marriage: Fathers M. Romanovich, J. Katry and M. Daciuk, all O.S.B.M. (I believe they wanted to be sure that they were truly united — until death do t them part). Their honeymoon trip took them way out to Florida and safely back with only a slight scratch on Walt's head and a dint in his car. Luck was on Olga's side this time.

And so we lost two good members from our club and all on account of placing them into the executive. But still we have no hard feelings against them, only our best and sincerest wishes for the greatest success and happiness in their marriage for many, many years to come. God bless you, Walt and Olga Mazur!

And to all our youth here is our little hint: If you want to get married soon and find the right partner for your future life, get yourself into the executive of your local club.

A U.C.Y. member of Grimsby.

RETREATS STARTED IN SUDBURY

Last year when Father Dzurman scrapped two boys and three girls to attend a retreat in Toronto, he hoped for at least five. — The result was better.

In April, twenty-nine girls had a day of recollection in Sudbury. Circumstances did not permit a week-end retreat. Boys got interested — six of them drove all the way to Hamilton, to attend a retreat, at which forty boys turned out from all nearby cities.

Those who haven't attended a week-end retreat, sure are missing something. It's one day out of 365 that you devote to "I, Myself and Me." It's the most enjoyable and relaxing week-end that could be spent.

On my visit to Toronto, Hamilton and St. Catherine which was the highlight of Blossom Carnival, in St. Catherine, I was asked many times: "When will Sudbury have something big, and invite us from the south?" Retreats are getting popular out here, next year we hope to have a retreat house at our summer resort, Villie Maria, and have members from the south come for a big week-end. It's crowded out there, and plenty of room here.

Bunny-Hop, on May 5th, was the most successful dance ever staged, with a capacity crowd attending. Including a couple from Fort Erie, who won the door prize.

On Easter afternoon, the boys had an official dinner, with about two hundred attending. Walter Lubinsky was Master of Ceremonies with guest speaker, Rev. Roman Chomiak of Waterford. In the evening everybody had lot of fun at "hailka." Three short comic films were shown. (St. Mary's has purchased a movie projector). Helen Huska and Helen Marynuk were in charge of the lunch. After a big evening, extending to midnight, everybody left, as usual, leaving Nell Bohush to do the dishes.

Myros Kmita.

Учасники Спільних Реколекцій і Окружного Зїзду в Равнд Гіл, Алберта

Зпереду, посередині сидять: о .С. Курило, ЧСВВ., провідник реколекцій, і о. Евген Білик, ЧСВВ., парох.

GRIMSBY, ONT. ACTIVITIES

You have just recently read that St. Catharines is situated in the heart of the Niagara Peninsula — the Garden of Canada. Well, Grimsby, though very small, is the very heart of this Garden. And no wonder for it being small, since every heart is small compared to the whole body.

In this heart of the Fruit Belt lies another Ukrainian Catholic church designed by Very Rev. P. Ruh, O.M.I., located high on a mountain and known far and wide as the beautiful St. Mary's.

At this church we, too, have a well organized U.C.Y. Club for the past 6 or 7 years with constant membership of around 20. Still we never look at the "quantity" as much as at the "quality." For I could boast proudly that our Club, though small, has done very much especially in the past year. Here are some of our recent activities:

The members went out carolling during Christmas and brought to the church the sum of over $100.00. And to end up with a complete Christmas spirit, all the members gathered for a "Christmas tree" party where even the distribution of presents took place, having the members buy them for one another. Our good president got the biggest thrill when she started pulling out box after box, one from inside another, until in a wee-tiny box she found a little trinket. This supplied us all with a good hearty laugh.

Next we put up two Ukrainian plays — a comedy and a tragicomedy. With the latter we visited our neighboring cities of Hamilton and Welland. On our way to our last showing the actors decided to have a little picnic, but it rained most of the day. Still we drove out in the afternoon in hopes that we would hit a spot where the skies would be clear. But our hopes were gradually being shattered when we were long past Welland and still no sign of clearing in the skies. But we drove on until we hit the Niagara River. The rain was still drizzling when we stopped at its picturesque banks and tried our skill in kindling a fire with wet branches. Our endeavors were rewarded for before the fire was made, the rain had almost stopped completely and we ended up with a great picnic.

Speaking of picnics, here is another one worth while mentioning. This spring we decided to have our next bi-monthly club meeting together with a weiner roast. The evening was very quiet and warm, such as could only be desired. And a nice group of members showed up too. After playing ball till dark, we decided to start on our trip to the selected spot for our weiner roast. This was on the very peak of our mountain overlooking the scenic beauty of our town at its steep slope and the blue waters of Lake Ontario further down which ended on the horizon. Could there be a more beautiful spot in any park of Canada to spend an evening by the fire? We drove with cars part way and the rest we walked carrying along our grub and drinks as well as dry sticks. Very soon a big fire illumi-

nated the increasing darkness. All gathered around with sharpened sticks and appetites waiting for the opening of the picnic. Our president dug into the box for the weiners — and what a surprize? They were still in the president's home being cooled in the Frig. In the excitement and hurry they were completely overlooked. Oh, you should have seen everyone drop his stick and put a frown on his face which soon turned into a wide grin as everyone realized it to be a good joke. A few volunteered to go back and fetch them while we had our club meeting in the meantime. And when the weiners did arrive, we attacked them with so much greater ferocity. Everyone agreed that this was the best weiner roast we ever had.

During Lent a number of our members attended closed-in-retreats and on the first Sunday of May we had our Communion Breakfast. There were two delegates from Toronto together with Father C. Zayac attending this affair.

Our club went out to a big Rally at Waterford, attended the Communion Breakfast at St. Catharines and took part in the semi-annual U. C. Y. Convention at Toronto as well as in the First Anniversary of the Inauguration of the Eastern Dioceses.

There were a number of other affairs put up by our youth, but we will have to just skip them. So now we leave it to you to decide if we are not active. For all this we owe our sincere thanks to our Spiritual Director, Rev. Myron Daciuk, OSBM., who tries to help us in every way possible. And our president, Miss Mary Delay is a hard worker, too, giving her whole self for the good of our club. But the credit goes to all the members as well, for without their co-operation and goodwill neither the priest nor the president could accomplish anything themselves. So keep up the good work, dear fellow-members of our Club at Grimsby.

A Member.

Mr. Peter Zwarich, of Innisfree, Alta.

Mr. Zwarich celebrated his 21st birthday on March 19th. A party was held in his honor and the guests contributed generously to the "Youth" press fund. Mr. Peter Zwarich donated $2.00. (See "Youth" donations for other names).

COMMUNION BREAKFASTS

There is evidence of a fine spiritual movement among the various U.C.Y. Clubs in Eastern Canada. We are speaking of the Communion Breakfasts which were held by practically every club in the Diocese.

The Provincial Executive has been privileged to attend several of these Communion Breakfasts: at Kitchener, Hamilton, Grimsby, St. Catharines, Oshawa, Waterford, as well as Toronto parishes, to name a few.

These occasions, aside from their great spiritual benefits, have provided the means where the locals and the Prov. Executive could meet and discuss their problems and future plans of action. This has caused a greater increase in goodwill and understanding all around.

It is sincerely hoped that this fine practice of Communion Breakfasts will continue in every parish. However, we must bear in mind that the annual Communion Breakfast should not mean an annual Communion. It should be the climax of the year during which every member was a weekly communicant; certainly everyone should strive to receive Holy Communion at least once a month.

The Provincial Executive wishes to thank all those clubs who have extended their invitations to attend their Communion Breakfasts. It was a great pleasure to accept those kind invitations, whenever possible.

B. P.

REPORT ON RETREATS — 1949

With the passing of the Lenten Season, the Ukrainian Catholic Retreat Association has now completed its report and is in a position to view the outcome of the 1949 retreats quite objectively.

Our records indicate that the 1949 retreats were a marked success. With each passing year, as the Ukrainian Catholic Youth have come to understand the significance and the inestimable value of this form of Catholic Action, they have shown a progressively greater degree of interest in making their annual retreats. To those members of the youth who have fully realized the importance of retreats, no obstacles which may have stood in their way, were too great to overcome. Even great distances proved to be no object. The Sudbury U.C.Y. is one such club. The long grind of travel — this year to Hamilton — was all taken in their stride, for they fully understood that their gains at the retreat would far exceed any temporary discomfort of travel. The newly-organized U.C.Y. Clubs, such as St. Catherines and Waterford, deserve big praise for their participation in

this year's retreat, and their pastors have the sincere appreciation of the Retreat Association.

The youth of the Parish of Our Lady of Perpetual Help turned out in goodly numbers, especially the boys; as did East Toronto, West Toronto, Grimsby, Hamilton and others. The youth in Montreal took part in retreats in their own city.

The Ukrainian Catholic Retreat Association has great hopes that in the not too distant future there will be retreat homes available for the U.C.Y. in their own towns and cities. An encouraging step in that direction has been taken by Sudbury. This year a most successful retreat was held in that city for the girls. Approximately 30 members took part.

The retreat movement is progressing steadily. We are confident that as time goes on, every member of the U.C.Y. will regard the annual retreat as a natural and vital part of his life. With the encouragement from our Bishop, the Most Reverend J. Borecky, the assistance of our clergy, and the tireless efforts of the U.C.Y. members, we have every confidence that each succeeding annual retreat will show a greater number of retreatants. It is there that one is able to take an honest appraisal of himself, his life, his relation to his Creator and his fellow men. Once the great truths and principles of our Catholic teachings are thoroughly grasped — and what better or more conductive surroundings can be found than at retreats? — the strength of our Ukrainian Catholic Church is assured; for we all know that the Church is only as powerful as the faith of its individual members.

On behalf of our retreatants, we wish to thank Rev. Katrij, OSBM., and Rev. Korba, CSSR., for the extremely fine and beneficial manner in which they conducted our retreats.

Ukr. Catholic Retreat Association.

Papa Hog wandered down to the brewery and found a big puddle of beer that had been poured out. When he staggered home, Mama Hog met him and quickly shunted him around the barn, out of sight of the baby pigs. "You shameless thing! What do you mean by making such a human being of yourself before the children?"

* * * *

A noted scientist was queried by a society matron:

"Doctor, can science give us any assurance that the split atom can be controlled?"

"It is doubtful," he said. "In 6,000 years we have failed to control the animated rib, resulting from a split Adam."

* * * *

Son: "Thanks for your gift, dad."

Dad: "Oh, that's alright. There's nothing much to thank for."

Son: "Yes, I know that, but still mom said it would be better to thank you."

"YOUTH" DONATIONS

Ontario

Donation from the U.C.Y. of Fort William, Ont. Proceeds of the Anniversary Dance held on May 17th. Also five new subscriptions were sent in by this club. The donation and the subscriptions to "Youth" magazine were received from the club's secretary, Miss Cecile Wowchuk $25.00

Manitoba

Donated by the U.C.Y. of Sifton, Man., per Rev. G. Owcharyk $20.00

Collected at the party at the home of Mr. and Mrs. Wasyl Chraplywy, Transcona, per Rev. D. Shewchuk $5.00

Borden Skrypnyk, Winnipeg $2.00

Alberta

Church collection at Round Hill, during the U.C.Y. retreat. Collected by Raymond Proskiw of Round Hill and Olice Ogrodnick of Holden $52.37

Collected at a church service at Calmar during a U.C.Y. retreat by Rev. S. Kurylo, OSBM. Collected by W. Sowiak and E. Sereda $45.00

Collected at a church service at Thorsby during the U.C.Y. retreat per Miss Pawlyk and Miss Werhun. The retreat was conducted by Rev. S. Kurylo, OSBM. $27.81

Donation from the newly-organized UCY Club at Smoky Lake. Collected at the home of Mr. and Mrs. Peter Palychuk on the occasion of the baptism of their baby-daughter, Patsy. Sent in by the Club's secretary, Miss Rosalia Zarucky $16.00

Proceeds of a collection during a party in the Sowiak home at Calmar. Collected by Mrs. Katie Sikora $14.00

Collection at the 25th wedding anniversary of Mr. and Mrs. Harry Karabanyk of Calmar, per Rev. S. Kurylo, OSBM....... $13.77

Collected at the 25th wedding anniversary of Mr. and Mrs. Theodore Fedor, of Calmar, per Rev. S. Kurylo, OSBM...... $10.00

Donations at a birthday party for Peter Zwarich, Innisfree. Peter Zwarich, $2.00; Wm. Zwarich, 1.00; Mike Zwarich, John Zwarich, Mrs. Annie Zwarich, V. Lozowy, P. Scerba, P. Dmytriw, P. Tarapaski, B. Lozowski, A. Mazurek, S. Scerba, P. Kucey, 50c each; P. Kitt, 25c. Sent in by Mike Zwarich $8.75

Collection at a dinner held in honor of the late parents of Mr. Woitas of Skaro, per Mr. J. Koziak $5.00

Paul Woitas, Bruderheim $1.00

Andrew Kanus, Thorsby $1.00

Our sincerest thanks to all donors and those who took charge of the collections mentioned above. — Ed.

Officer: "What's the idea of driving 75 miles an hour in a 30-mile zone?"

"I wasn't doing 75," said the driver, "I wasn't going 60, I wasn't going 50. I wasn't even going 40."

"Look out!" yelled the officer. "In a minute you'll be backing into something."

Vocation to the Priesthood

We may sometimes wonder why there is such a shortage of young men for the Priesthood among the Ukrainian Catholics in Canada. It may be that some whom our Lord has chosen are not heeding His call. Again, it may be that some of us have a rather vague or mistaken notion about the life and duties of a priest, and are doubtful about our ability to serve God and neighbor in this capacity. Whatever the reason for the shortage of priests, we can be certain that God is not to blame. God always supplies enough vocations, for it is Christ who chooses His priests, not His priests who choose Him. It appears then that some think the sacrifice too difficult and may for that reason be "dodging the draft" of Christ.

The following are the main basic requirements for a young man who has in mind a priestly vocation:

1. **Good Health** — Simple enough — you either have it or you haven't — ordinarily most of us have.

2. **Intellectual qualities** — These aren't very exacting—a dunce won't do, but neither do you have to be an Einstein. Average ability and the good all-around education which the student priest receives will equip one sufficiently for the priestly ministry. Junior matriculation is usually the minimum requirement. An interest in books is a definite asset, but you don't have to be a regular bookworm.

3. **Piety and Morals** — There seems to be a little misunderstanding on this point. Certainly Christ does not necessarily want the pious-looking, sober type. You don't have to be the goody-goody puritan type who seems to be enjoying his misery. It is unfortunate that religious people sometimes become that way. No wonder that the word "pious" has become hateful to some. Any person who is not happy and cheerful is not really pious or religious in the true sense of the word. Whatever else religion may be, it is not unhappiness. That is why the average priest seems to be the happiest and friendliest individual alive. Just because you may find it hard to pray is not a sign that you are not pious. The very fact that you are at least making an attempt is a good sign. Many of the saints themselves found it hard to pray at times.

Again, you may think that you are too "wild" or fond of a "good time." Besides you may feel that you are much of a sinner. Don't be disheartened. St. Augustine, for example, was the "young man about town" of his day — the fifth century playboy who became a great saint and bishop. St. Camillus was a gambler who could probably hold his own in the fast company of modern gambling circles. St. Ignatius Loyola wasn't exactly an angel before his conversion either. In other words, whatever kind of life you may be leading now, if you have a sincere desire to reform and to overcome your faults — and all of us can at least try to do that — you very likely have what it takes for the priesthood.

4. **Call from your Bishop** — If your Bishop accepts you — and he will if you have the other three necessary qualities in some degree, and a pure intention of serving God — you may be sure that God wants you to at least try. If not, then God knows that you will do better at something else.

If in addition to the above qualities you feel attracted to the work of saving souls, if you feel that "inner urge" of the Holy Ghost, you will more than likely have a vocation to the Priesthood.

Unfortunately there are too many individuals made for better things wasting their talents and time to make some over-fed money-tycoon wealthier than he already is. It might be a good idea for some of

these to recall that we don't get paid for anything after death that wasn't done with a spiritual motive in mind. Every phase of the priestly life may not be a picnic, and some sacrifices are necessary — but then there are many spiritual consolations and joys which more than compensate for the monotonous pleasures that one would have to give up — the pleasures, after all, which are only used as a drug by the money kings to keep us in financial slavery.

There is the situation in a nutshell — may God help you to make the most of it.

— Student for the Priesthood.

НЕ-КАТОЛИК, КАТОЛИЧКА І ШЛЮБ

(Правдива подія)

Вона була молода, повна життя і недобра католичка. Він був тихий, рішучий і вірний протестант. Глибоко залюблені, вони наміряли побратися.

Її мама настоювала, щоб шлюб відбувся перед католицьким священиком, а вона противилась цьому. Мовляв це несправедливо, щоб її нареченого примусити до католицького шлюбу. Сама не мала наміру практикувати своєї віри. Але мама була завзята. Вони обоє обіцяли зайти до священика і поговорити з ним.

Разом поїхали до найближчого священика. Дівчина говорила коротко і до речі: "Ми хочемо побратися, отче. Мій наречений не є католик, а мені не залежить на тому, щоб вернутись назад до церкви. Сьогодні ми прийшли, бо мама не буде вдоволена доти, доки не візьмемо шлюбу перед католицьким священиком."

Священик відповів чемно, але теж до речі. Бо хоч церква позволяє на мішане подружа, але треба підписати, що 1) католицька сторона залишиться такою і чоловік не сміє перешкаджати їй у Богопочитанні, і 2) всі діти із заключеного подружжя мають бути виховані по католицьки. Вона це знала і з тим відійшла. Але він хотів ще раз попрубувати у ще одного священика.

Тепер він задзвонив при дверах. Глибоко в серці думав, що цей отець парох буде мягший. По десятьох хвилинах розмови — відповідь була та сама. І вони почали шукати третього священика. Він заговорив щиро до священика:

"Отче, зробіть нам прислугу. Повінчайте нас секретно, чи якбудь. Але, щоб ми могли сказати її мамі, що взяли шлюб у вашій церкві." Відповідь була така сама. як у попередніх.

В тому місточку було пять парохій. На другий день відвідали обоє ще й ті дві парохії, що залишились. Тоді поїхали до другого містечка. Там поговорили з двома священиками. І далі така сама відповідь. І тоді він, протестант, став переконаний про цілу справу.

Їхали вони до дому і він каже до неї: "Подумай собі, сім священиків і кожний з них погодився на те саме релігійне питання. Твоя церква має щось у собі, чого ми (протестанти) не маємо. Я хочу стати католиком і хочу, щоб ти від тепер була доброю католичкою."

Так сталося і так вони до сьогодні живуть.

(Інформейшен, Травень, 1949).

З ТРЬОХ ЛИСТІВ

Зпоза залізної занавіси, що так щільно відділяє совєтський тоталітарний світ від решти світу, важко й рідко продираються до нас такі вістки, які інформували б правдиво про положення в царстві Сталіна та в його сателітних державах. Тим цікавіше буде прочитати нашим читачам уривки з трьох оригінальних, вповні достовірних листів, що їх дістав один добрий знайомий редакції "Юнацтва" від своєї рідні в старому краю і передав нам для використання в нашому місячнику.

Уривок з першого листа, датованого і написаного 19, 8, 1947 року молодою жінкою до свого брата:

Дорогий Брате! Ми перебули тут пекло на землі. Довкола нашого села і навіть у

самім селі йшли в червні 1944 року дуже тяжкі бої, в яких згинуло й багато наших людей (вичислено 18 осіб погибших). З нашої родини згинули (вичислені ще три особи). Поранених в селі було понад 40 людей, з них тяжко семеро (теж вичислено їх імена й прізвища). А коли вже німці відступали, то зі злости підпалили село з кількох сторін, і воно в трьох четвертинах вигоріло (згоріло 176 господарств). Тепер село відбудовується, головно завдяки великій допомозі радянської влади... Про чоловіка не маю ніякої чутки, видно, десь загинув (вивезений большевиками в 1940 р.).

Уривок з другого листа, датованого 28, 9, 1948 року і написаного 12-літньою школяркою, донькою авторки першого листа:

Дорогий Вуйцю! Це пише Вам ваша сестрінка Маруся, школярка, якої Ви й не знаєте, бо як Ви виїздили до Канади, то мене ще не було на світі. Нам поводиться добре і ми дякуємо великому батькові Сталінові і доблесній червоній армії щовечера і щоранку за те, що нас визволили з германської неволі і з усього. Тепер ми всі вільні та обєднані і дуже нам добре. Маємо у себе козу, яку тримаємо таки в хаті, бо і стайня і стодола наша у війні згоріли. (Колись це було гарне господарство і в стайні була пара коней і пара коров). Мамуся все згадують Вас і кажуть, що якби не Ви, то ми були б нині без хати, як багато наших людей в селі. Бо за ті гроші, що Ви були прислали в 1938 р., нашу хату покрили тоді бляхою і це врятувало її від вогню в 1944 р. Чи не могли б Ви нам якимсь способом прислати щось з убрання та з взуття, бо за минулі роки ми тут геть пообдирались, а купити нічого не годен...

А ось уривок з третього листа, написаного 14, 1, 1949 року, знову молодою жінкою до свого брата:

Дорогий Братчику! Не можу Тобі описати, як дуже я втішилася Твоїм пакунком, висланим через Миколу в Польщі, і як тішуся кожним Твоїм листом. Чоловік загинув і я залишилась сама з Марусею. Пиши до нас частіше, а нам не дивуйся, що так рідко пишемо. Нам нікуди. А так живеться нам добре, маємо всього подостатком, як колись наш Придиус, памятаєш? (То був відомий в цілій околиці сільський жебрак).

* * * *

Ці уривки з листів, що походять з рідної землі наших батьків і дідів, такі характеристичні й багатомовні, що, думаємо, ніяких пояснень не потребують. З них видно наглядно, в яких гараздах живуть там наші люди та як насправді виглядає той совєтський "рай," що до нього тужить ще й нині немало канадійців українського походження.

Подав І. Н.

HAVE A LAUGH

There was a fellow who spent so much money on his girl that he finally had to marry her for his money.

* * * *

A woman went to the butcher shop to buy a chicken. The butcher said: "Do you wanna pullet?"

The woman answered: "No, I'll carry it."

* * * *

The Scotch chemistry professor was demonstrating the properties of various acids. "Watch carefully," he instructed. "I am going to drop this two shilling piece into the glass of acid. Will it dissolve?"

"No, sir," spoke up one student very promptly.

"No?" asked the demonstrator. "Perhaps you'll explain to the class why it won't dissolve."

"Because,' came the answer, "if it would, you wouldn't drop it in."

* * * *

Pat was thought to be dying. A friend at the bedside asked:

"Have you made peace with God and renounced the devil?"

"I've made peace with God," Pat answered, "but I'm in no position to antagonize anybody."

* * * *

To live to be 106, a Chicago man advises "shun women." But who wants to live to be 106 if you must keep away from women?

* * * *

'Twixt optimist and pessimist,
The difference is droll;
The optimist sees the doughnut,
The pessimist sees the hole.

* * * *

Irate customer: "What does this mean? There's a fly in the bottom of my teacup!"

Waitress: "How should I know? I'm a waitress, not a fortune-teller."

* * * *

Sheriff: "Did you catch the auto thief?"

Deputy: "He was a lucky bird. We had chased him only a mile when our 500 miles was up and we had to stop and change the oil in our car."

* * * *

"Mary," said her mother reprovingly, "every time you are naughty I get another gray hair."

"Gee, Mom, you must have been a terror when you were young; just look at Grandma."

* * * *

A husband, his wife and their four children came up to the taxi cab driver. Asked the father: "How much will you charge to drive us to the Bronx?"

"Two dollars apiece for you and your wife," said the driver, "and I'll take the kids along for nothing."

"Jump in, kids," said the father, "and have a nice ride home. Mamma and I will take the subway."

НА ЗАКІНЧЕННЯ КУРСІВ ВІДБУДЕТЬСЯ

Конвенція У. К. Ю.

АЛБЕРТИ

В ЕДМОНТОНІ, В ДНЯХ 6-го і 7-го СЕРПНЯ

в ACACIA HALL — 10433 - 83rd Avenue

коло Інституту св. Василія в південнім Едмонтоні.

* * * * *

ПОРЯДОК:

6-го серпня: в годині 1:00 відкриття конвенції і перше засідання. Вечером молебен у церкві св. Василія у південнім Едмонтоні і сповідь всіх делеґатів. Програму на вечір проголоситься вже на місці.

7-го серпня: в годині 8:30 рано Служба Божа і спільне св. Причастя всіх учасників зїзду. Спільне снідання. Опісля Архиєрейська Служба Божа у тій же церкві св. Василія. В годині 2:00 пополуднева сесія конвенції з промовами, дискусіями, резолюціяму і т. д. На закінчення молебен у церкві за У.К.Ю. в Алберті.

* * * * *

На цю конвенцію запрошується всю молодь з цілої провінції, особливо заряди відділів, учителів, учительок та учасників перших і других літних курсів в Едмонтоні.

До побачення на конвенції!

ПРОВ. ЗАРЯД У. К. Ю.
в Алберті.

Wolansky Stev J
10923 - 111 ave.
city

Пошукую товаришки життя

Хто не знаходився в таких невідрадних обставинах як я, то не знає, не розуміє і не відчуває.

Сумно, скучно, самітно самому. Ніхто про мене не думає, ніхто не відвідає, не потішить, не напише. А знаю, що є багато щирих сердець, що хотілиб мені помогти, потішити, написати. Хто заінтересований, то ось деякі інформації, що ними всім радо служу:

Літ ще в мене небагато. Я ще належу до молодих. Науку маю високу і других вчу про різні справи. Вірю глибоко в Бога, належу до католицької церкви і люблю свій нарід. Їзджу по цілій Канаді, переїзджаю Сполучені Держави, до Англії, до Европи між скиталців, до Риму й ще дальше. Хто мене знає, той мене любить. І я власне тепер шукаю товариства.

Мені на імя "Юнацтво". Шукаю приятелів, щоб дописували про різні діяльности й новини по відділах УКЮ і наших парохіях. Зголошуйтесь до редакції по інформації як, про що, і в який спосіб писати. Мені буде веселіше, вам цікавіше й будемо разом щасливі.

Please Renew My Subscription Now

Dear Reader:

Please look at the date by your name just above. It indicates the month your subscription expries or has already expired. If it has expired some time ago, then please renew it, covering the past and the present year. The yearly subscription fee is only $1.00. For your convenience a renewal form is given below.

To the Circulating Manager,
YOUTH
8317 - 105th St., Edmonton.

I enclose herewith the sum of $.................................... as my renewal subscription to Youth.

Name..

Address..

....